

ר' יִצְחָק אַלְיאֹהוּן

בן ישראל ואשתר. נולד ביום י' בסיוון תרצ"ח (9.6.1938) בעיר סוסונוביץ אשר בפולין. כאשר היה בן עשר ומחצה עלה המשפחה הקטנה לאرض. הוא סיים את הלימודים היסודיים בבית-ספר ביפוי והמשיך את לימודיו התיכוניים בבית-הספר "מנטיפורי". בעבר שנתיים עזב אותו ועבר קורס פקידות, מקצוע אשר בו עבד לאחר מכן בדזון. באפריל 1956 גויס לצה"ל והתנדב לצנחנים. רק חצי שנה נמצא ביחידה זו כאשר פרצה מعرצת-סיני. הוא השתתף בקרב שבמיטלה. בשנת 1958 עבד ב"משמר הכנסת" בבניין-הכנסת בירושלים. בשנת 1961 נשא אשה והתיישב בבתים, מקום שם עבד כמנהל עבודה בבניין. לבסוף הגיע לקורס של עתונאות וסיים אותו בהצלחה. אהב את משחק השחמט. חיבב טיולים והצטיין בחוש-ההומור שלו. הופעתו עוררה בטחון רב בכל ובתקופה המתחזה שלפני מלחמת ששת הימים עודד את הוריו ואת משפחתו. מפעם לפעם היה יוצא למילואים ובמסגרת זו נמצא גם במלחמות ששת הימים. את הצניחה אהב מאד וסירב להישמע להחלטות הוועדה הרפואית שמצויה כי סוג-הבריאות לא היה מתאים להיות, כי באחת מצעירותו נפצע. הוא הרגיש כי המלחמה עמדת לפניו ודאמין כי צה"ל בכוחו הרבה ניצח. ביום השני לקרבות, הוא כ"ז באידר תשכ"ז (6.6.1967) נפל בקרב שנערך בירושלים אבל לא זכה לראות בנזחון הטופי. הנימוחasha ובת. הובא למנוחת-עולםם בבית-הקבורות האבאי של הר-הרצל בירושלים. בספר "марיות גברוי" של מפקחת הצנחנים הובאו תלמידיו ופרשת קרבו האחרון.

